

WIJ WILLEM ALEXANDER,
BIJ DE GRATIE GODS,
KONING DER NEDERLANDEN,
PRINS VAN ORANJE-NASSAU,
ENZ. ENZ. ENZ.

Ontwerpbesluit van

tot wijziging van het Algemeen inkomensbesluit socialezekerheidswetten en het
Dagloonbesluit werknemersverzekeringen in verband met de invoering van het
aanvullend geboorteverlof

Op de voordracht van Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van
[[Datum openlaten]], nr. [[nr invullen]];

Gelet op de artikelen 10, tweede lid, van de Algemene nabestaandenwet, 12a van de
Algemene Ouderdomswet, 6, tweede lid, van de Toeslagenwet, 1b, zesde lid, en 47,
tweede lid, van de Werkloosheidswet, 4:2b, vijfde lid, van de Wet arbeid en zorg, 8,
derde lid, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte
werkloze werknemers, 8, vierde lid, van de Wet inkomensvoorziening oudere en
gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen, 10, vijfde lid, van de Wet
inkomensvoorziening oudere werklozen, 14, tweede lid, van de Wet op de
arbeidsongeschiktheidsverzekering, 13, derde lid, van de Wet werk en inkomen naar
arbeidsvermogen en 31, derde lid, van de Ziektewet;

De Afdeling advisering van de Raad van State gehoord (advies van);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Sociale Zaken en
Werkgelegenheid van [niet invullen],

HEBBEN GOEDGEVONDEN EN VERSTAAN:

**ARTIKEL I. WIJZIGING VAN HET ALGEMEEN INKOMENSBSLUIT
SOCIALEZEKERHEIDSWETTEN**

Het Algemeen inkomensbesluit socialezekerheidswetten wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 1:1, eerste lid, wordt "artikelen 3:1 en 3:2 van de Wet arbeid en zorg"
vervangen door "artikelen 3:1, 3:2 en 4:2a van de Wet arbeid en zorg".

B

Artikel 2:3, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan het slot van onderdeel c vervalt "of".
2. Onder verlettering van onderdeel d tot onderdeel e wordt een onderdeel ingevoegd,
luidende:
d. recht heeft op een uitkering als bedoeld in artikel 4:2a van de Wet arbeid en zorg; of.
3. In onderdeel d, onder 1°, wordt "onderdelen a tot en met c" vervangen door
"onderdelen a tot en met d".

C

In artikel 2:10, onderdeel c, wordt "op grond van hoofdstuk 3, afdeling 2, paragraaf 1, van de Wet arbeid en zorg" vervangen door "op grond van hoofdstuk 3, afdeling 2, paragraaf 1, of artikel 4:2a van de Wet arbeid en zorg".

D

Aan artikel 3:2, eerste lid, onderdeel a, wordt een subonderdeel toegevoegd, luidende: 4°. een uitkering op grond van artikel 4:2a van de Wet arbeid en zorg;.

E

Artikel 3:3 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het vierde lid komt te luiden:

4. Indien voor de uitkeringsgerechtigde voor wie naast recht op een uitkering op grond van artikel 18 of hoofdstuk IV van de Werkloosheidswet of artikel 29, tweede lid, van de Ziektewet, recht ontstaat op:

a. een uitkering op grond van artikel 29, tweede lid, van de Ziektewet;

b. een uitkering op grond van artikel 18 van de Werkloosheidswet; of

c. een uitkering op grond van artikel 4:2a van de Wet arbeid en zorg,

wordt tevens onder inkomen verstaan het dag- of maandloon op grond waarvan de uitkering, bedoeld in onderdeel a, b, of c, wordt berekend, mits dat recht op uitkering is ontstaan uit hoofde van werkzaamheden die zijn gestart nadat het recht op uitkering op grond van artikel 18 of hoofdstuk IV van de Werkloosheidswet, artikel 29, tweede lid, van de Ziektewet of artikel 4:2a van de Wet arbeid en zorg is ontstaan.

2. Het vijfde lid komt te luiden:

5. Indien voor de uitkeringsgerechtigde voor wie naast recht op een uitkering op grond van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen recht bestaat op:

a. een uitkering op grond van artikel 29, tweede lid, van de Ziektewet;

b. een uitkering op grond van artikel 18 van de Werkloosheidswet; of

c. een uitkering op grond van artikel 4:2a van de Wet arbeid en zorg,

wordt tevens onder inkomen verstaan het dag- of maandloon op grond waarvan de uitkering, bedoeld in onderdeel a, b, of c, wordt berekend.

3. Het zesde lid komt te luiden:

6. Indien voor de uitkeringsgerechtigde voor wie naast een reguliere WW-uitkering recht bestaat op:

a. een uitkering op grond van artikel 29, tweede lid, van de Ziektewet;

b. een uitkering op grond van artikel 18 van de Werkloosheidswet; of

c. een uitkering op grond van artikel 4:2a van de Wet arbeid en zorg,

wordt tevens onder inkomen verstaan het dag- of maandloon op grond waarvan de uitkering, bedoeld in onderdeel a, b, of c, wordt berekend.

F

Aan artikel 3:4, tweede lid, wordt onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel e door een puntkomma een onderdeel toegevoegd, luidende:

f. Indien de uitkeringsgerechtigde recht heeft op een uitkering op grond van artikel 4:2a van de Wet arbeid en zorg zijn de artikelen 3:1 en 3:2 niet van toepassing met dien verstande dat onder inkomen wordt verstaan het dagloon op grond waarvan die uitkering wordt berekend en het inkomen, bedoeld in artikel 3:2, eerste lid, tenzij dat inkomen wordt ontvangen uit de dienstbetrekking waaruit de uitkering is ontstaan.

G

In artikel 5:4 wordt "10, zesde lid, van de Wet inkomensvoorziening oudere werklozen" vervangen door "10, vijfde lid, van de Wet inkomensvoorziening oudere werklozen".

ARTIKEL II. WIJZIGING VAN HET DAGLOONBESLUIT WERKNEMERSVERZEKERINGEN

Het Dagloonbesluit werknemersverzekeringen wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 6, vierde lid, komt als volgt te luiden:

4. Dit artikel blijft buiten toepassing indien:

- a. de toepassing van dit artikel leidt tot een lager dagloon; of
- b. gedurende het aangiftetijdvak, bedoeld in het eerste lid, het te vervangen loon mede bestaat uit een uitkering op grond van de ZW, vanwege de omstandigheden, bedoeld in het eerste lid.

B

In artikel 17, vierde lid, onderdeel b, wordt "uit een uitkering" vervangen door "uit een uitkering op grond van de ZW,".

C

In artikel 28 wordt "artikel 1b, zesde lid, van de WW" vervangen door "de artikelen 1b, zesde lid, van de WW en 4:2b, vijfde lid, van de Wazo".

ARTIKEL III. INWERKINGTREDING

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 juli 2020, met uitzondering van artikel II, onderdeel A, dat in werking treedt met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin dit besluit wordt geplaatst.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

De Minister van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid,

W. Koolmees

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

1. Inleiding en doelstelling

Vanaf 1 juli 2020 krijgen werknemers op grond van de Wet arbeid en zorg, zoals gewijzigd door de Wet invoering extra geboorteverlof (WIEG), na de geboorte van een kind recht op (maximaal) 5 weken aanvullend geboorteverlof. Dit recht geldt voor de werknemer die echtgeno(o)t(te) of geregistreerde partner van de moeder is, ongehuwd met haar samenwoont of haar kind erkend heeft. Tijdens dit verlof bestaat geen wettelijk recht op loondoorbetaling. Wel heeft men recht op een uitkering van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV) ter hoogte van 70% van het (maximum)dagloon.

Het Algemeen inkomensbesluit socialezekerheidswetten (AIB) regelt wat onder inkomen moet worden verstaan voor de volksverzekeringen, de sociale voorzieningen, de werknemersverzekeringen en de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten. In de socialezekerheidswetten is geregeld dat eventuele inkomsten van een uitkeringsgerechtigde – geheel of gedeeltelijk – verrekend dienen te worden met de uitkering.

Het voorliggende besluit voorziet in een aanpassing van het AIB en het Dagloonbesluit werknemersverzekeringen (hierna: Dagloonbesluit) om te regelen wat onder inkomen wordt verstaan als iemand de nieuwe uitkering, geïntroduceerd met de WIEG, ontvangt.

In de artikelsgewijze toelichting zal verder worden ingegaan op de specifieke wijzigingen in het AIB en het Dagloonbesluit. Hierna zal eerst worden ingegaan op de het aanvullend geboorteverlof in relatie tot de verlofregelingen in het Dagloonbesluit en het AIB (paragraaf 2), alvorens er aandacht wordt geschonken aan de reacties van het UWV en de internetconsultatie (paragraaf 3). In paragraaf 4 staan de regeldrukeffecten en de effecten op de uitkeringslasten en uitvoeringskosten van dit besluit.

2. Het aanvullend geboorteverlof en verlof in het Dagloonbesluit werknemersverzekeringen en het AIB

Met de onderhavige wijziging van het AIB wordt geregeld hoe bij de berekening van de uitkeringen op grond van de volks- en werknemersverzekeringen en de sociale voorzieningen rekening moet worden gehouden met een (samenlopende) uitkering vanwege aanvullend geboorteverlof. Daarbij wordt opgemerkt dat laatstgenoemde uitkering – ondanks dat deze 70% van het dagloon bedraagt – geen verlagend effect heeft op het dagloon op grond van de verschillende werknemersverzekeringen. Een inhoudelijke wijziging van het Dagloonbesluit is daarom niet nodig. Dit komt doordat het Dagloonbesluit een bijzondere regeling kent voor de situatie waarbij er sprake is van een lager loon door verlof. In dat geval wordt namelijk uitgegaan van het (hogere) loon in het laatste aangiftetijdvak voorafgaand aan het verlof. Dit zal met een voorbeeld worden toegelicht.

De hoogte van de uitkering vanwege aanvullend geboorteverlof is vastgesteld op 70% van het dagloon. Omdat de uitkering lager is dan 100% van het dagloon, zou zij – zonder nadere voorziening – het dagloon voor andere uitkeringen kunnen verlagen. Een voorbeeld ter verduidelijking. A heeft een dienstbetrekking met een loon van € 100 per dag. Op 1 januari 2021 gaat A met aanvullend geboorteverlof, waarvoor een Wazo-uitkering ter hoogte van € 70 per dag wordt toegekend. A gaat vier weken met genoemd verlof en hervat daarna het werk. Vervolgens wordt hij op 1 februari 2022 werkloos. De

referteperiode van het dagloon voor de WW-uitkering loopt van 1 januari 2021 tot 1 januari 2022. Dit dagloon zou - zonder nadere regeling - dan $(12 \times \text{€ } 100 + \text{€ } 70) / 13 = \text{€ } 97,70$ bedragen. Indien A niet met aanvullend geboorteverlof was gegaan en had doorgewerkt was het WW-dagloon € 100 geweest. Dit dagloonverlagende effect loopt op indien er sprake is van een kortere referteperiode of als er sprake is van meerdere periodes van aanvullend geboorteverlof in de referteperiode van het betreffende dagloon. De regering vindt dit dagloonverlagende effect ongewenst.

Dit dagloonverlagende effect doet zich echter niet voor doordat het Dagloonbesluit werknemersverzekeringen een verlofregeling bevat. In de artikelen 6, 12f en 17 is geregeld dat in het geval van lager loon in verband met verlof gekeken wordt naar het loon in het laatste aangiftetijdvak voor het verlof, mits in dat tijdvak bij dezelfde werkgever volledig is gewerkt en volledig in de referteperiode ligt. Dit leidt in de regel tot een hoger dagloon. Het aanvullend geboorteverlof valt nu reeds onder de werkingssfeer van de begripsbepaling van verlof in het Dagloonbesluit werknemersverzekeringen. Hierdoor zijn voornoemde artikelen in dat besluit van toepassing.

Opgemerkt wordt dat zich in de uitvoeringspraktijk een situatie kan voordoen die tot een dagloonverhogend effect leidt. Deze wordt vanwege de uitvoerbaarheid van het Dagloonbesluit werknemersverzekeringen geaccepteerd. Dit speelt bijvoorbeeld indien de werkgever eerst in een aangiftetijdvak minder of geen loon uitbetaalt vanwege het aanvullend geboorteverlof, en in een later aangiftetijdvak de aan hem uitgekeerde Wazo-uitkering in het loon van een later aangiftetijdvak verdisconteert.

Ook het AIB kent een verlofregeling. De uitkering vanwege het aanvullend geboorteverlof heeft echter, net als bijvoorbeeld een vorstverlet(WW-)uitkering, het karakter van een loondervingsuitkering. Daar wordt dan ook bij aangesloten voor de werknemersverzekeringen (hoofdstuk 3 van het AIB). In die situatie wordt het dagloon van het aanvullend geboorteverlof als inkomen aangemerkt voor de uitkering op grond van de werknemersverzekering. Een voorbeeld ter verduidelijking: betrokkene heeft een WW-uitkering op basis van een maandloon van € 2.000. De WW-uitkering bedraagt – na de eerste twee maanden - € 1.400. Betrokkene verdient echter in een dienstverband nog € 1.000. Dit inkomen wordt deels verrekend met de WW-uitkering, deze wordt $0,7 * (\text{€ } 2.000 - \text{€ } 1.000) = \text{€ } 700$. In het dienstverband gaat de betrokkene met aanvullend geboorteverlof. Daarvoor krijgt de betrokkene een uitkering van € 700. De WW-uitkering blijft € 700, omdat het maandloon van de Wazo-uitkering (€ 1.000) als inkomen voor de WW-uitkering in aanmerking wordt gebracht.

Voor de volksverzekeringen geldt dat – ook naar analogie van de vorstverlet(WW-)uitkering, er gekeken wordt naar het inkomen in het aangiftetijdvak voordat het aanvullend geboorteverlof inging. Beide systematieken hebben tot gevolg dat het opnemen van aanvullend geboorteverlof geen gevolgen heeft voor een andere uitkering die de betrokkene eventueel ontvangt.

3. Uitvoering en internetconsultatie

De aanvraag voor de uitkering wegens het genieten van aanvullend geboorteverlof wordt in de regel namens de werknemer gedaan door de werkgever. De aanvraag gebeurt elektronisch en is gericht aan het UWV dat de aanvraag beoordeelt en de uitkering verstrekt. Tijdens de verlofperiode heeft de werknemer recht op een uitkering ter hoogte van 70% van het dagloon tot maximaal 70% van het maximumdagloon. UWV kan de

uitkering via de werkgever uitbetalen. In het kader van het voorliggende besluit dient de werkgever daarbij in de polisadministratie aan te geven dat sprake is van geen of lager loon wegens het genieten van aanvullend geboorteverlof. Dit kan eenvoudig door de code 'G' aan te vinken. De Belastingdienst heeft de mogelijkheid daartoe in de polisadministratie gecreëerd. Ook in de situatie dat de werknemer de uitkering aanvraagt, zal de werkgever in voorkomende gevallen deze code moeten aanvinken, omdat ook dan sprake is van geen of lager loon in de verlofperiode. Bij een latere aanvraag voor een WW-, ZW-, Wazo-, WAO- of Wet WIA-uitkering zal UWV op basis van de polisadministratie signaleren dat in de referteperiode sprake is geweest van geen of lager loon wegens het genieten van aanvullend geboorteverlof en bij de dagloonberekening daarmee rekening houden op de in het Dagloonbesluit werknemersverzekeringen aangegeven wijze.

PM uitvoeringstoets UWV

PM internetconsultatie

4. Administratieve lasten en financiën

De werkgever zal bij de uitbetaling van het loon in de periode dat aanvullend geboorteverlof wordt genoten in de polisadministratie moeten aangeven dat sprake is van geen of lager loon wegens het opnemen van dit verlof. Geraamd is dat per jaar 93.000 werknemers via de werkgever aanvullend geboorteverlof aanvragen. In de memorie van toelichting bij het wetsvoorstel WIEG is reeds berekend dat de administratieve kosten van het aanvullend geboorteverlof (aanvraag, administratieve afhandeling en archivering) leiden tot extra kosten voor werkgevers van € 1,3 mln. Het aanvinken van een code in de polisadministratie ten teken dat sprake is van geen of lager loon in verband met het genieten van aanvullend geboorteverlof zal deze kosten slechts marginaal doen toenemen.

Uitkeringslasten en uitvoeringskosten

De impact van dit besluit op de uitkeringslasten is verwaarloosbaar. Zoals aangegeven kunnen er zich situaties voordoen waarin dit besluit leidt tot een dagloonverhogend effect. Het aantal situaties waarin dit het geval zal zijn, is naar verwachting echter zeer beperkt. Binnen de doelgroep van 93.000 werknemers gaat het namelijk om degenen die geen loon doorbetaald krijgen tijdens het verlof (die het loon op een later moment ontvangen) en die binnen een jaar na opname van het aanvullend geboorteverlof recht krijgen op een ZW, WIA, WW, WAO of Wazo-uitkering. Uitbetaling van het aanvullend geboorteverlof gaat standaard via de werkgever. De verwachting is, net als bij uitkeringen voor zwangerschaps- en bevallingsverlof, dat de werkgever tijdens het verlof het loon of een gedeelte van het loon zal doorbetalen.

PM uitvoeringskosten

Artikelsgewijze toelichting

Artikel I

Onderdelen A en B

In onderdeel A wordt het aanvullend geboorteverlof niet aangemerkt als verlof. Dit is gedaan omdat een uitkering wordt ontvangen vanwege dit verlof. Voorkomen moet worden dat (het dagloon van) die uitkering als inkomen wordt aangemerkt én dat vanwege het verlof een fictief inkomen wordt toegekend (te weten het inkomen in het voorafgaande volledig in de referteperiode liggende aangiftetijdvak). Zoals toegelicht in paragraaf 2 van het algemeen deel van deze nota van toelichting verdient het de voorkeur om aan te sluiten bij de wijze waarop het AIB omgaat met bijvoorbeeld vorstverletuitkeringen. Bij de toepassing brengt dat overigens geen verschil mee: in beide gevallen wordt het inkomen in het voorafgaande aangiftetijdvak als inkomen aangemerkt.

Onderdeel C

In artikel 2:10 zijn de uitzonderingen voor de Toeslagenwet geregeld. De wijziging van onderdeel c wordt met een voorbeeld uitgelegd. Stel dat een betrokkene zowel recht heeft op een WW-uitkering (ter hoogte van 50% van het WML) en een toeslag op grond van de TW daarop (van 20% WML). Vervolgens werkt de betrokkene ook nog enkele uren per maand tegen het WML (10% van het WML per kalendermaand). Het inkomen uit die baan wordt aangemerkt als inkomen uit arbeid en deels (voor 5%) vrijgelaten op grond van artikel 7, eerste lid, van de Toeslagenwet. Hiermee wordt deelname aan of herintreding in het arbeidsproces gestimuleerd. In die laatste dienstbetrekking gaat de betrokkene met (aanvullend) geboorteverlof. Het ligt in de rede om het aanvullend geboorteverlof, nu deze ook plaatsvindt tijdens de dienstbetrekking waarvoor de vrijlating reeds gold, ook als inkomen uit arbeid (in plaats van overig inkomen).

Onderdelen D en E

Zoals in paragraaf 2 van het algemeen deel van deze nota van toelichting is toegelicht, wordt voor de werknemersverzekeringen de aanvullend geboorteverlof-uitkering gezien als een loondervingsuitkering. Dit wordt tot uiting gebracht door in artikel 3:3 het vierde, vijfde en zesde lid, opnieuw vast te stellen, waardoor het dagloon van de uitkering als inkomen wordt aangemerkt voor de WIA-, WW- (regulier, artikel 18 of hoofdstuk IV), of ZW-uitkering (op grond van artikel 29, tweede lid, van die wet). Nu in artikel 3:3 reeds is geregeld wat er dient te gebeuren bij samenloop van uitkeringen, wordt in artikel 3:2, eerste lid, onderdeel a, van het AIB geregeld dat dat de Wazo-uitkering in verband met aanvullend geboorteverlof niet als inkomen uit arbeid wordt beschouwd.

Onderdeel F

In de Werkhervattingsregeling gedeeltelijk arbeidsgeschikten geldt na de eventuele periode van een loongerelateerde uitkering een inkomenseis van ten minste 50% van de resterende verdien capaciteit. Indien de uitkeringsgerechtigde voldoet aan de inkomenseis krijgt hij een uitkering die gerelateerd is aan het dagloon in plaats van aan het WML. Het onderdeel wordt verder toegelicht met een voorbeeld: een WGA-uitkeringsgerechtigde heeft een dienstverband met een resterende verdien capaciteit van € 2.000. De inkomenseis is dus € 1.000. Dat verdient betrokkene ook. De partner gaat met aanvullend geboorteverlof, waarbij de werkgever geen loon doorbetaalt voor de periode van aanvullend geboorteverlof. Voor die periode krijgt betrokkene een uitkering van UWV van 70%, namelijk € 700. Indien enkel die uitkering als inkomen zou meetellen zou de betrokkene niet meer voldoen aan de inkomenseis. Om dat te

voorkomen wordt het dagloon dat ten grondslag ligt aan de aanvullend geboorteverlof-uitkering als inkomen in aanmerking genomen voor de inkomenseis.

Onderdeel G

Abusievelijk is na de inwerkingtreding van de Wet werk en zekerheid, meer specifiek artikel XXXII, onderdeel C, onder 3, de met dat onderdeel verschoven grondslag van het AIB in de IOW niet 'omgehangen'. Hierin is alsnog voorzien.

Artikel II

Onderdelen A en B

Met het Besluit van 20 juni 2018 tot wijziging van het Dagloonbesluit werknemersverzekeringen in verband met een andere berekeningswijze van het WW-dagloon in het geval van een lager dagloon door ziekte in de referteperiode en enkele andere wijzigingen (Stb. 2018, 193) is bepaald dat het dagloonverlagende effect van ziekte in de referteperiode van het WW-dagloon teniet moet worden gedaan. Hierbij is er enerzijds voor gekozen om de in de referteperiode genoten ZW-uitkering te vermenigvuldigen met 100/A waarbij A staat voor het ZW-uitkeringspercentage, en anderzijds om bij loondoorbetaling bij ziekte het loon uit een vervangend aangiftetijdvak in aanmerking te nemen. In de nota van toelichting bij genoemd besluit is reeds melding gemaakt wat er wordt gedaan indien er in hetzelfde aangiftetijdvak sprake is van zowel loondoorbetaling bij ziekte als een ZW-uitkering. In dat geval wordt het loon uit een vervangend aangiftetijdvak in aanmerking genomen. Dit is abusievelijk niet in de tekst van het Dagloonbesluit werknemersverzekeringen zelf weergegeven. Het onderdeel voorziet hier alsnog in. Hiermee vindt – in combinatie met onderdeel B - ook harmonisatie plaats tussen de verschillende dagloonbepalingen (vgl. de artikelen 12f en 17, beide vierde lid). Deze reparatie treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin dit besluit wordt geplaatst. Er zijn feitelijk geen effecten voor uitkeringsgerechtigden, nu UWV reeds conform de eerder aangehaalde nota van toelichting heeft gehandeld.

De artikelen 6, vierde lid, onderdeel b, en 17, vierde lid, onderdeel b, worden geharmoniseerd naar de leest van artikel 12f, vierde lid, onderdeel b. De reden daarvoor is tweeledig. Ten eerste is de genoemde harmonisatie op zichzelf een reden, het vergroot de leesbaarheid van het Dagloonbesluit werknemersverzekeringen. Ten tweede wordt duidelijk gemaakt dat de methode van het in aanmerking nemen van een vervangend tijdvak enkel niet wordt toegepast als de betrokkene een ZW-uitkering heeft genoten in een aangiftetijdvak, en dus wel indien er sprake is van een Wazo-uitkering.

Onderdeel C

Met het met artikel I, onderdeel D, van de WIEG ingevoegde artikel 4:2b, vijfde lid, van de Wazo is een nieuwe grondslag gecreëerd om bij algemene maatregel van bestuur regels te stellen over – kortheidshalve – de berekening van het Wazo-dagloon bij aanvullend geboorteverlof. Deze grondslag wordt toegevoegd door middel van een wijziging van artikel 28 van het Dagloonbesluit werknemersverzekeringen. De berekening van het Wazo-dagloon voor het aanvullend geboorteverlof is geregeld in hoofdstuk 2a van laatstgenoemd besluit. In paragraaf 2 van het algemeen deel van deze toelichting is specifiek aandacht geschonken aan de bepalingen inzake verlof in het Dagloonbesluit werknemersverzekeringen.

Artikel III

Dit besluit treedt, met uitzondering van artikel II, onderdeel A, in werking met ingang van 1 juli 2020. De wijziging heeft directe werking, waardoor de wijze van aanmerken van het aanvullend geboorteverlof in het AIB reeds op of kort na 1 juli 2020 toepassing vindt. Ook de in paragraaf 2 van het algemeen deel van deze toelichting genoemde toepassing van de verlofregeling in het Dagloonbesluit werknemersregelingen kan vanaf 1 juli 2020 toepassing vinden, maar zal naar waarschijnlijkheid pas later – in verband met de referentieperiode voor de werknemersverzekeringen – feitelijk effect op het dagloon sorteren. Artikel II, onderdeel A, treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin dit besluit wordt geplaatst. Hiermee wordt afgeweken van zowel de vaste verandermomenten als een minimuminvoeringstermijn (aanwijzing 4.17 van de Aanwijzingen voor de regelgeving), maar dit is gerechtvaardigd nu het reparatieregeling betreft.

De Minister van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid,

W. Koolmees